

Aleksis K

Varo eläintä

Nyt on taas se aika vuodesta, kun luontokappalet alkavat käyttäytyä oudosti ja uhkaavastikin. Jossakin on siili purrut miestä, toisaalla hauet haukkailevat ohi uivia ulokkeita, varisten hyökkäilyt ihmisten kimppuun ovat jo vanhaa rutinaa, ja valaskin kuulemma uiskentelee Perämerellä.

Näyttää siltä, että eläinten vallankumous paheenee kesä kesältä. Muinainen Ruokolahden leijona jätti sentään ihmiset rauhaan, eikä Liekki-sonnikaan aiheuttanut muuta harmia kuin laajat etsintäoperaatiot. Nyt sen sijaan äikkäpäiden joukkoon on ilmaantunut elukoita, joita on totuttu pitämään melkein kesyinä tai ainakin kiltteinä.

Kysymys on luultavasti taas kerran kasvihuoneilmiöstä. Eläinkunta on saanut jostain (luultavasti Greenpeacelta) kuulla ihmisten muuttavan ilmastoa sillä lailla, että kohta on jääkarhuilla liian kuuma kaupunkiemme kaduilla ja lämpimien maiden ötökät valtaavat havumetsäalueet. Täkäläiset eläimet ovat huolestuneet ja käyneet vastahyökkäykseen elintilansa säilyttääkseen. Voidaan esimerkiksi ajatella, että jos siili syö miehen, tämän jättämään aukkoon mahtuu ainakin 70 siiliä. Ne vievät tilaa ja tarvitsevat ruokaa yhteensä jotakuinkin saman verran kun tuo syöty mies.

Kun tällainen tahti jatkuu, emme voi kohta luottaa lutuisimpaankaan eläimeen. Jonkin verran voimme sentään varautua siihen, mistä suunnasta seuraavat hyökkäykset tulevat ja miten niihin voisi varautua.

Loogisesti ja eläimen kannalta ajateltuna todennäköisin hyökkääjä on onkimato. Sitähän rääkätään joka kesä ja vähän talvellakin pujottamalla se julmasti koukkuun ja syöttämällä seuraavalle eläimelle, kalalle. Jos ei tällaisesta kohtelusta ajan mittaan synny kapinaa, ei sitten mistään. Katsokaapa vain, jonakin lähikesänä saamme lukea lehdestä otsikon: "Onkimato kuristi miehen Saimaalla!"

Ihminen voi välttää lierojen hyökkäyksen parhaiten lopettamalla onkimisen, mutta se taas saattaa aiheuttaa särkien kansannousun, kun nälkiintyneet kalat alkavat hyppiä veneisiin niin sankoin joukoin, että huterimmat veneet uppoavat. Siksi on parempi jatkaa onkimista kohtuullisesti, mutta lierot täytyy pitää erillään toisistaan. Ne ovat niin pieniä eläimiä, ettei yksikään niistä yksinään pysty kuristamaan raavasta miestä, mutta jos ne pääsevät lyötäytymään yhteen eräänlaiseksi kettingiksi, siinä on jo riittävästi puristusvoimaa.

Muita peljättäviä otuksia ovat hyttyset ja kärpäset, jotka toki ovat kiusallisia yksinäänkin. Jos ne oppivat kokoontumaan tuhatpäisiksi sotajoukoiksi, kukaan ei ehdi tappaa niitä tarpeeksi, vaan ne saattavat syövä suihinsa kokonaisia perheitä ainakin vitelikkopaikoissa.

Sama koskee hämähäkkejä. Kansanperinteen mukaan niitä ei saa tappaa, mutta sitäkin oppia voidaan joutua miettimään uudelleen, kun ollaan tiukasti kiinni tuhannen hämpyn seitissä ja hämähäkkiarmeija lähestyy hampaitaan narskutellen.

Siiliin verrattava söpöliini on esimerkiksi orava, joka vallan hyvin voi käyttää sympaattisuuttaan kavalasti hyväkseen. Sellaisesta on jo nähty oireita, kun erään uutisen mukaan orava pani asunnon remonttikuntoon jossakin päin Suomea.